

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende den mellem Danmark, Sverige og Norge under 22. Februar 1917 afsluttede Tillægsartikel til Møntkonventionen af 27. Maj 1873 og Tillægskonventionen af 16. Oktober 1875.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 5029).

Forslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal tillade mig at anbefale til Vedtagelse i dette høje Ting det nu til Forhandling satte Forslag til Rigsdagsbeslutning, som er vedtaget af det andet Ting. Forslaget gaar ud paa, at Rigsdagen beslutter at give sit Samtykke til en Tillægsartikel til den bestaaende Møntkonvention mellem de 3 nordiske Riger. Ved denne Tilladelse fastsættes det, at der fremtidig i alle 3 Riger kan fremstilles Skillemønt af Jern ved Siden af, hvad der nu er Tilfældet, Skillemønt i Bronze. Forslaget er oprindeligt fremkommet fra den svenske Rigsbank til den danske Nationalbank og Norges Bank, fordi Bronze nu vanskeligt lader sig fremstille af de Metaller, der kræves til Fremstillingen, idet ingen af disse er lette at opdrive og desuden er steget betydeligt i Pris, hvorfor der ogsaa er Fare baade for, at der skal finde Indsmeltning og Udsmugling Sted, idet saavel Smelteren som Smugleren vilde have Fordel derved. Naar Forslaget vedtages, vil Jernskillemønt ifølge Møntkonventionen være lovligt Betalingsmiddel i de 3 nordiske Riger. Nationalbanken hos os har — i alt Fald for Øjeblikket — til Hensigt kun at lade fremstille saadan Jernskillemønt i meget begrænset Omfang. Den tænker sig Muligheden af at slaa Jernmønt til en Værdi af 150,000 Kr., saaledes at der fremstilles for 60,000 Kr. Femører, for 60,000 Kr. Toører og for 30,000 Kr. Enører. Man mener, det vil være ret let at skaffe Jernet til Veje i en saadan Tilstand, at Skillemønt deraf hurtigt kan fremstilles.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale dette Forslag, som altsaa gaar ud paa, at Rigsdagen giver sit Samtykke til en Tillægsartikel til den Møntkonvention, som de 3 nordiske Landes befuldmægtigede paa Regeringernes Vegne foreløbig har tiltraadt ved et Møde i Stockholm.

N. Neergaard: Det fremsatte Forslag til Beslutning af Rigsdagen har den samme

Begrundelse som saa mange af de Lovforslag, vi faar fremsat i denne Tid, nemlig Nødvendigheden. Denne Beslutning angaaende Jernpengene vil nok komme til at staa for kommende Slægter som et trist Symbol for hele denne Tid, men det kan ikke nytte at udbrede sig videre over dette Emne. Jeg vil kun gøre en Henstilling til den højtærede Finansminister, nemlig at formentlig vil der kunne være nogen Fare for Forveksling mellem de nye Mønter og den omløbende Sølvskillemønt. Den nuværende Bronceskillemønt, som Jernskillemønten skal træde i Stedet for, lader sig ikke forveksle med Sølvskillemønt paa Grund af deres forskellige Farve og Karakter. Men jeg skulde være tilbøjelig til at mene, at de frisk prægede Jernmønter vil kunne have et meget stærkt hvidligt Skær, som muligvis kunde lægge en Forveksling nær. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt ved en særlig Behandling af disse Mønter at hindre Forveksling. Det kunde muligvis gøres ved særlig teknisk Behandling, ved Størrelsesforholdene eller paa anden Maade.

Finansministeren (Brandes): Om disse Skillemønters Størrelsesforhold maa jeg sige, at hvis de fremstilles, skulde de have samme Diameter som de nuværende Bronceskillemønter. Om det andet Spørgsmaal, Forvekslingen med Sølvmønter, ved jeg, at dette Spørgsmaal har været rejst i Sverige. Man har der frygtet, at en Forveksling kunde finde Sted, men man har antaget, at den kunde undgaas ved en — jeg ved ikke, om man kan kalde det saa — Legering eller noget lignende. Men jeg skal sørge for, at Bestræbelserne hos os rettes imod, at en Forveksling skal blive vanskelig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1917 til 31. Marts 1918.

Til Forhandling sattes det *Finansministeren* vedrørende Afsnit, nemlig *Ændringsforslagene* Nr. 267—83 paa Udvalgets